

**CentrumDemokraternes
Europakampagne**

CD's oplæg til Regeringskonference '96

EU's hovedformål er at bevare freden. Århundreders stridigheder især mellem Tyskland og Frankrig skulle bringes til ophør ved at skabe et Europa, hvor ingen stat kunne opnå fordele på andres bekostning. Man skulle bindes så tæt sammen, at man var nødt til at tale med hinanden i stedet for at slå.

De seneste 50 år har vist, at tanken var rigtig. Staterne i Europa er rykket nærmere hinanden. Ikke ved brug af magt, men ad frivillighedens vej og på demokratisk vis. I Vesteuropa fik vi stabilitet med økonomisk fremgang. Vi fik stabile demokratier og en forståelse for fælles interesser.

UDFORDRINGER

I dag står Europa over for nye udfordringer efter Murens fald og de Øst- og Centraleuropæiske landes befrielse. Vi har nu en del af Europa med demokratier under opbygning. Skiftet til markedsøkonomi giver sociale problemer, og nationalistiske forsøger at overtage magten. Det blodigste eksempel er Eks-Jugoslavien - men det mest farlige er Rusland, hvor nationalistiske og gammelkommunistiske vinder frem.

EU var med til at løse de grundlæggende problemer i Vest - hvorfor så ikke også i Øst?

Vi har en pligt til at undgå konflikter i Østeuropa ved at videreudvikle og støtte EU.

Det skal gøres mere effektivt. Vi skal fortsætte linjen mod et stadigt tættere fællesskab, som det var planlagt fra starten. Vi skal åbne Fællesskabet for Østlandene.

CD TROR PÅ DEN EUROPÆISKE UNION

CD vil gerne have de fire danske forbehold fra Edinburgh hævet. Men det er alene Danmarks afgørelse, om det sker. Et flertal i den danske befolkning ønskede forbeholdene. Det er kun et flertal i den danske befolkning, der gennem én eller flere folkeafstemninger kan ophæve dem igen. De fire danske forbeholds fremtid vil ikke blive besluttet under Regeringskonferencen.

Regeringskonferencen i 1996 drejer sig om, hvordan den fremtidige Union skal se ud.

ØST- OG CENTRALEUROPA

CD støtter optagelsen af de Øst- og Centraleuropæiske lande i EU. CD ønsker landene optaget i Unionens politiske samarbejde meget hurtigt. Det vil bekræfte over for de nye demokratier, at de er en del af Fællesskabet. Det vil styrke stabiliteten. Til gengæld er det nødvendigt at give dem endog meget lange overgangsordninger, specielt når det drejer sig om Det indre Marked. Gennemfører vi den økonomiske optagelse for hurtigt, skaber vi uoverskuelige økonomiske og sociale problemer i landene.

I dag kan ingen sætte en endelig grænse for udvidelsesmulighederne.

Men EU må indrettes til at kunne omfatte 25 til 30 lande.

Indtil landene har opnået et egentligt medlemskab, skal de politiske konsultationer, der i dag finder sted, videreføres og uddybes. De økonomiske bånd mellem EU og de nye demokratier skal samtidig udbygges af hensyn til freden og stabiliteten i hele Europa.

EU skal give de nye lande mulighed for at handle mere med os - også selv om det vil kræve omstillinger i vort eget land. Vi vil få en øget konkurrence hos os. Men kun gennem investeringer og handel kan vi hjælpe landene ud af deres katastrofale økonomiske problemer. Et øget samarbejde skal også omfatte de lande i Øst-europa - for eksempel Rusland - som næppe bliver medlem af EU.

FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

For CD er et af Regeringskonferencens vigtigste formål at få styrket den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i EU. Europa behøver sikkerhedspolitisk stabilitet. EU er det bedste instrument til at nå det. Men det kræver en stærkere fælles politik. Ikke mindst den tragiske udvikling i Bosnien viser, at der er langt til en aktiv fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i EU. Men en sådan politik må skabes. Alternativet til en fælles politik er et 'gammeldags Europa', hvor de store spiller bold med de små. Det er vigtigt at styrke de fælles spilleregler, så vi ikke igen får et Europa, hvor forskellige stormagtsinteresser splitter os og skaber konflikter.

I dag kan EU-landene i enighed beslutte, hvad der skal gøres i en eller anden situation. Men CD ønsker også mulighed for, at et flertal af lande kan vedtage en fælles politik på et bestemt område. De lande, der er imod, kan vælge at stå uden for den fælles politik. Men de kan ikke hindre dens praktiske gennemførelse.

Et eksempel: Det er uacceptabelt, at Grækenland, som det eneste land i Unionen, kan hindre et samarbejde med Makedonien. Alle de øvrige lande ønsker at hjælpe det nye demokrati, mens Grækenland har indført blokade af landet. Det har ført til, at EU som helhed ikke har kunnet handle. Her bør de øvrige lande for fremtiden kunne gennemføre EU's politik, mens Grækenland skal kunne vælge at stå udenfor.

Realistisk må det understreges, at en sådan fremgangsmåde kun kan benyttes i mindre spørgsmål.

EU's grundlæggende udenrigs- og sikkerhedspolitik må stadig have alle med. Unionens politik vil blive for svag, hvis for eksempel en af stormagterne står udenfor.

Derfor bør man på Regeringskonferencen ikke nøjes med at diskutere teknik - men også retningen i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Gennem en årrække er der blevet holdt mange 'flotte' taler, men når det kom til praktiske beslutninger, skete der ikke meget. Man har været enige om de 'lette' spørgsmål, men stærkt uenige, når man kom til de 'tunge'. Nu må snakkefasen erstattes af handling.

Regeringskonferencen må også drøfte EU's forhold til FN's Sikkerhedsråd. EU bør overtage én permanent plads, mens England og Frankrig så kan dele den anden.

Når EU er enig om en fælles politik, må dens praktiske gennemførelse derefter kunne gennemføres med flertalsafgørelser.

NATO er stadig en vigtig del af europæisk sikkerhedspolitik. Men Europa må inden for alliancen overtage en større del af ansvaret for sikkerheden på vort kontinent. Det er ikke rimeligt, at USA igen og igen skal redde Europa ud af interne europæiske konflikter. CD støtter en udvidelse af NATO. Men både udvidelserne af EU og NATO må ske, så det fremmer sikkerheden og ikke skaber ny ustabilitet. Rusland må ikke opfatte udvidelsen som en trussel, men får ingen vetoret mod udvidelsen. En tostrengt politik, hvor vi udvider EU og NATO, samtidig med at vi styrker de økonomiske og politiske bånd til Rusland, kan vise, at udvidelsen ikke er rettet mod dette land. Men i årtier har vi lovet en række af de østeuropæiske lande økonomisk og udenrigspolitisk sikkerhed.

De løfter må vi opfylde nu.

CD ønsker et styrket udenrigspolitisk sekretariat i EU, ligesom vi ønsker et fælles analyse- og planlægningsorgan, så Unionen kan handle tidligt og rigtigt i eventuelle kriser.

Dansk sikkerhed afgøres ikke længere kun i Danmark. Problemer i for eksempel Bosnien påvirker os direkte. I første omgang ved flygtningestrømme. I anden omgang ved at en krig kan brede sig. Danmark har et medansvar for freden i Europa.

Danmark har derfor også interesse i at blive fuldt medlem af Den Vesteuropæiske Union (WEU).

Denne Union skal på længere sigt udgøre den europæiske del af NATO, så alene af den grund har vi brug for et medlemskab. WEU vil være et effektivt redskab for EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Man kan ikke forestille sig en fælles udenrigspolitik, der er troværdig, uden man også kan bruge militære midler - om nødvendigt. Tænk blot på gennemførelse af handelsblokader. Hvad havde en blokade mod Saddam Hussein eller Eks-Jugoslavien været værd, hvis man ikke kunne kontrollere den militært? Til gengæld mener CD ikke, det er nødvendigt med en egentlig militær

styrke inden for EU. Vi skal passe på, at vi ikke får for mange militære systemer i Europa.

EU's lande skal kunne beslutte at bruge militære magtmidler, men derefter må man 'leje' Vestunionen til at gennemføre det besluttede. Nøjagtig ligesom FN's Sikkerhedsråd beslutter fredsskabende aktioner og derefter bruger NATO, Vestunionen eller en gruppe af lande til at gennemføre planerne. CD ønsker gerne et tæt samarbejde mellem WEU og EU, for eksempel gennem en fælles generalsekretær. Men der er ingen logisk grund til at flytte den militære struktur inden for EU. Nærmest tværtimod - idet man for tiden forsøger at samarbejde WEU's og NATO's strukturer.

Skulle Danmark fortsat ikke ønske at være med i EU's forsvarsmæssige politik, skal vi lade de øvrige lande beslutte, hvad de ønsker. Det gælder i øvrigt for alle de danske forbehold. Danmark har stillet sig udenfor, men samtidig lovet, at vi ikke vil bremse de andre lande. Dette løfte skal vi leve op til.

EU's RÅD OG FORMANDSKAB

Med en kraftig udvidelse af EU vil de nuværende regler for beslutninger virke blokerende og skabe et ineffektivt fællesskab. Samtidig vil udvidelsen med en række mindre lande betyde, at de kan stemme lande ned, som befolkningsmæssigt udgør et flertal i Fællesskabet. Det er naturligvis uacceptabelt - og kan føre til, at de store lande, der lettere kan klare sig uden EU, end vi kan, vil gå deres egne veje. Omvendt er det stadig vigtigt, at de mindre lande bliver behandlet fair i Fællesskabet.

Dette dobbelte problem kan løses ved, at flertallet i Ministerrådet i fremtiden dannes af et flertal af stemmer, der samtidig skal repræsentere mindst halvdelen af EU's samlede befolkning.

Formandskabet for EU går i dag på omgang mellem medlemsstaterne i et halvt år ad gangen i alfabetisk rækkefølge. Det skal ændres, så formandskabets opgaver fordeles i en formandsgruppe på tre lande. I hver gruppe skal indgå 'store og små', 'nye og gamle' lande, så formandsgruppen bliver repræsentativ for Fællesskabet. Formandskabs-perioden kan samtidig forlænges fra et halvt til et helt år. Derigennem bliver formandskabernes arbejde mere stabilt og effektivt.

Formandskabet skal stå til ansvar over for Europa-Parlamentet. Parlamentet skal ikke kunne afsætte formandskabet, der jo bygger på de nationale regeringer. Men gennem kritiske udtalelser skal de kunne lægge pres på og påvirke opgavefordelingen mellem de tre lande, der varetager formandskabet.

CD ønsker større åbenhed omkring Rådets vedtagelser. Det kan blandt andet ske ved, at afstemningsresultaterne offentliggøres. Et lands stemmeforklaring skal også kunne offentliggøres, hvis landet selv ønsker det. Men CD tror ikke på egentlige åbne Rådsmøder. Da møderne er forhandlingsmøder, vil en sådan åbenhed blot flytte de egentlige beslutninger til forhandlinger uden for mødelokalerne. Folketinget har for eksempel heller ikke åbne udvalgsmøder.

SPROG

Europas styrke er mangfoldigheden. Vi skal ikke være ens. Men vi skal med vore forskellige erfaringer og historie nå fælles resultater. Enhver begrænsning i antallet af officielle sprog bør derfor udelukkes. Enhver borger skal kunne læse de regler, som direkte gælder for ham eller hende, på sit eget sprog. Det betyder, at alle forslag og retsakter skal oversættes til alle sprog uanset omkostningerne, så borgerne kan henvende sig til og få svar fra EU på deres eget sprog. Det samme gælder Europa-Parlamentet. Alle EU-borgere skal kunne vælges til Parlamentet, selv om de ikke kan andre sprog end deres eget. Det er et led i demokratiet.

Naturligvis giver en voldsom udvidelse af EU administrative problemer med de mange sprog. Derfor kunne man internt i EU-systemet reducere antallet af arbejdssprog på visse niveauer, for eksempel i de ekspertgrupper, hvor der kun sidder embedsmænd. Men CD holder fast i, at alle sprog skal virke i forhold til borgerne - også selv om det kræver mange EU-ansatte og dermed giver EU-modstanderne et useriøst men folkeligt argument mod Fællesskabet.

EUROPA-PARLAMENTET

CD ønsker et styrket Europa-Parlament.

Det skal kunne stille forslag til EU-direktiver på lige fod med Kommissionen. Parlamentet skal også kunne afsætte kommissærer enkeltvis. Denne ret vil gøre det lettere at udøve kritisk kontrol med administrationen og brugen af EU-midler.

Al europæisk lovgivning skal accepteres af Parlamentet. I de tilfælde, hvor en EU-regel skal gælde direkte for den enkelte borger, skal Europa-Parlamentet have det sidste ord. Når en regel derimod udformes som et direktiv til medlemstaterne, fordi det kræver tilpasning i det enkelte land, må det være Rådet, som i sidste ende bestemmer.

NÆRHEDSPRINCIPPET

Regeringskonferencen skal klargøre det såkaldte nærhedsprincip. Der skal fastlægges regler for, hvad EU skal beskæftige sig med - og hvad der er nationale beslutninger. Til det formål bør der udarbejdes lister over opgaver, der klart hører til staternes ansvarsområde og opgaver, der klart henhører under Unionen. Naturligvis vil der være grænsetilfælde, der efterlader en gråzone. Der må derfor være mulighed for at ændre listernes indhold. Men det er ikke meget anderledes end den diskussion, der hele tiden foregår mellem kommuner, amter og staten i vort land. De vejledende lister vil bidrage til at gøre ansvarsfordelingen og beslutningsprocessen mere gennemskelig og dermed fjerne megen utryghed og skepsis.

KONTROL MED EU'S MIDLER

Europa-Parlamentet skal kontrollere Kommissionen - og Kommissionen skal kontrollere medlemstaternes opfyldelse af deres forpligtelser. Kommissionen skal kunne pålægge politi- og toldmyndigheder i medlemstaterne at gennemføre en egentlig undersøgelse. Den skal også direkte kunne bede myndigheder, virksomheder og borgere om oplysninger.

STATSSTØTTE OG ANDEN KONKURRENCE-FORVRIDNING

CD vil skærpe kampen mod konkurrenceforvridende støtte-ordninger til lokal, regional og national industri. Kommissionen skal styrke kontrollen med konkurrenceforvridende støtteordninger, og Kommissionen skal have adgang til direkte kontrol af den enkelte virksomhed.

Unionen skal udstyres med effektive kontrol- og sanktionsmidler ved overtrædelse af statsstøttere reglerne. Sanktionerne kunne for eksempel bestå i tilbageholdelser af udbetaling af midler fra EU's Strukturfond.

Det er vigtigt at fastholde Det indre Marked og bekæmpe forsøg på en renationalisering af reglerne på området. Tværtimod skal Det indre Marked videreudvikles, og i denne udvikling skal der fortsat ske en afvejning af miljøhensyn mod hensynet til at sikre de frie varebevægelser.

REGIONERNE

CD ønsker en styrkelse af det regionale samarbejde på tværs af landegrænser.

Danmark er en region i Østersøområdet. Vi skal udvikle samarbejdet med de øvrige lande og regioner i området blandt andet om miljø og beskæftigelse, kommunikation og samfærdsel.

Regionsudvalget skal have ansvaret for, at der samarbejdes på tværs af landegrænserne og mellem de enkelte regioner.

Regionsudvalget og de enkelte regioner skal have ret til at indbringe sager for EF-Domstolen i tilfælde, hvor brud på nærhedsprincippet anfægter deres kompetenceområder.

LANDBRUGSPOLITIK

EU's landbrugsordninger skal underkastes en kritisk revision, uden at man helt ophæver den særlige beskyttelse, som landmændene i EU hidtil har nydt godt af.

Med EU's landbrugsreform fra 1992 og indførelse af hektarstøtte blev den mindre intensive og den økologiske landbrugsproduktion prioriteret højere på bekostning af det højindustrialiserede landbrug. Men CD ønsker, at vi i hele EU kommer videre ad den vej. Kommende landbrugsreformer bør prioritere mindre intensiv produktion og bedre miljøbeskyttelse højere og begunstige de landmænd, som er villige til at satse på mere økologisk landbrug. Tilpasningen af EU's landbrugspolitik skal ske løbende. Som det er i øjeblikket, sluger landbrugsordningerne omkring halvdelen af hele EU's budget på ca. 630 mia. kr. Støtteordningerne skal langsomt afvikles. Både af hensyn til EU's budget, men også af hensyn til internationale handelsaftaler.

Vi ved godt, at der vil være omkostninger forbundet med optagelsen af nye medlemmer fra Øst- og Centraleuropa - især på landbrugsområdet. Men disse omkostninger skal ikke bæres af EU's landmænd alene.

MILJØPOLITIK

Regeringskonferencen skal styrke indsatsen for et bedre miljø frem mod en bæredygtig vækst.

Miljøproblemernes grænseoverskridende natur gør det naturligt, at vi løser dem i fællesskab. Fælles miljøregler er samtidig med til at sikre mere lige konkurrencevilkår inden for Det indre Marked.

CD er tilhænger af en bevarelse af miljøgarantien. I det omfang skrappe miljøregler ikke strider mod konkurrencereglerne, skal der være fri adgang til at fastsætte grænseværdier og regler ved national lovgivning.

Danmark skal fortsat spille en offensiv rolle i forhold til miljø- og

forbrugerbeskyttelse. Ved hele tiden at presse på og sætte forslag til højere standarder på EU's dagsorden, er vi med til at sikre, at reglerne fastsættes på et passende højt niveau. Men reglerne skal også overholdes - af samtlige medlemslande, så det kan blive nødvendigt med sanktionsmuligheder.

ARBEJDSMARKEDSPOLITIK OG BESKÆFTIGELSE

Allerede i 1989 kom de daværende EF-lande med vedtagelsen af det sociale charter et stykke nærmere en form for 'social grundlov', der skulle sikre arbejdernes rettigheder i medlemslandene. Med vedtagelsen af Det indre Marked og den dermed forbundne frie bevægelighed, blev det endnu vigtigere at få fastslået et sæt fælles spilleregler for at undgå social dumping og ublu konkurrence på dårligt arbejdsmiljø. Maastricht-traktatens såkaldte sociale protokol giver i dag arbejdsmarkedets parter større muligheder for at øve indflydelse på fællesskabs-lovgivningen.

Troen på, at de frie markeds kræfter i sig selv kan løse alle problemer, har specielt været fremherskende i Storbritannien, som hidtil har holdt sig uden for denne del af Fællesskabet. Det er i forbindelse med Regeringskonferencen et mål i sig selv at få briterne med, ligesom det må være et krav til fremtidige ansøgerlande, at de opfylder de fælles minimums-betingelser.

Det europæiske ledighedsproblem er karakteriseret ved en tendens til opsplitning af samfundene i de mennesker, der har arbejde og dem uden. Denne tendens til social udstødelse skal stoppes. Hvis ikke vi får udviklingen vendt, bliver hele tanken om en fælles europæisk samfundsmodel baseret på et velfærdssamfund for alle borgere undergravet.

Derfor står bekæmpelse af arbejdsløsheden allerede meget højt både på den fælles-europæiske og på de enkelte medlemslandes dagsorden. Men vi må også erkende, at der ikke findes nogen enkle snuptagsløsninger.

Kommissionens Hvidbog om Vækst, Konkurrenceevne og Beskæftigelse indeholder en lang række tanker og forslag, som kræver en

sammenhængende indsats på nationalt, europæisk og internationalt plan. Det er bare at komme i gang.

Lavtløns-jobs forsvinder til Østeuropa og Asien, og de store virksomheder får svært ved at skabe nye arbejdspladser. Derfor skal især Danmark i fremtiden leve af små og mellemstore videnintensive og vækstorienterede virksomheder. Det er vigtigt, at disse virksomheder bliver serviceret på den bedst tænkelige måde, da det er her, fremtidens arbejdspladser skabes.

I den forbindelse er det vigtigt ikke at undervurdere betydningen af, at der skabes nye ideer inden for andre områder. Herunder hele spektret af uddannelser fra grundskole, erhvervsskoler og mellemuddannelser til videreuddannelse og de højere universitetsgrader samt inden for service, forskning og teknologisk udvikling.

EU ER OGSÅ MENNESKEVÆRD OG KULTUR

EU blev dannet for at skabe sikkerhed og stabilitet i Europa. Den opgave har Fællesskabet løst med succes. Men Fællesskabet drejer sig også om menneskerettigheder, frihed og demokrati. Vesteuropa er et område i Verden, hvor disse tre grundsten præger vort menneskesyn. Europa har en forpligtelse til at hjælpe mennesker i andre dele af Verden til at opnå de samme rettigheder. Kun gennem et stærkt Europa kan vi bekæmpe etniske udrensninger, tortur og diskrimination i andre dele af Verden. Kun i fællesskab kan vi gennem handel, bistand og investeringer søge at forbedre de økonomiske og sociale forhold i andre dele af Verden. Kun i fællesskab kan vi leve op til vort fælles ansvar. Vi har derfor en forpligtelse til at stå sammen. Vi har en forpligtelse til at åbne Fællesskabet for andre europæiske folk. Vi har en forpligtelse til at bidrage til en bedre og mere fredelig Verden. Det er også det, EU handler om.

CentrumDemokraterne har til formål at virke for:

- at fastholde og videreudvikle vort demokratiske velfærdssamfund
- medmenneskelig ansvarlighed og respekt for minoritetsgrupper
- et forenet Europa
- det bedst mulige sammenhold mellem alle lande med demokratisk styreform med udgangspunkt i det atlantiske fællesskab
- de fundamentale politiske og sociale rettigheder for mennesker i alle lande